

**SEMINARSKA NALOGA
GLASBA
50 CENT, PINK FLOYD, ALBAN BERG**

50 CENT

IME: Curtis James Jackson III

ROJEN July 6, 1976

KRAJ ROJSTVA Jamaica, Queens, New York, USA

ZVRST Hip Hop/Rap East Coast Rap

KAJ JE ? Rapper

ZAČETEK GLASBENE POTI : Leta 1998

ZDRUŽENJE G-Unit, Eminem

ZVRST GLASBE HIP HOP – RAP

Hip-hop je kulturno gibanje, ki se je pričelo v getih med mladimi Afro-Američani in Latino-Američani v New Yorku (v Bronxu) in se nato razširilo po vsem svetu. Štirje glavni elementi hip-hopa so:

- rap
- DJ-stvo
- grafiti
- *breakdance*

Nekateri štejejo *beatboxing* kot peti element hip-hopa, drugi dodajajo politični aktivizem, hip-hop modo, hip-hop sleng in druge elemente kot pomembne značilnosti hip-hopa. Za širše množice je postal izraz hip-hop sinonim za rap, vendar je to mišljenje zmotno. Rap je samo eden od elementov hip-hopa.

Prvi raper in DJ Afrika Bambaata je hip-hop 23. septembra 1996 definiral takole:

»Hip-hop pomeni celotno kulturo gibanja. Ko govorimo o rapu... rap je del hip-hop kulture. Rapanje. Dj-stvo je del hip-hop kulture. Oblačenje je del hip-hop kulture. Breakdance, 'b-boys', 'b-girls', način obnašanja, hoje, izgleda, govora, je vse del hip-hop kulture. In glasba ne pozna barve kože. Hip-hop glasbo delajo črnci, rjavi, rumeni, rdeči, belci. To je vse del hip-hopa.«

Pionir rapa, DJ Kool Herc, okrajšava za Kool Hercules, svoj vzdevek si je zaslužil s svojo fizično pojavo, je hip-hop razložil tako:

»Hip-hop. Celotna kemija izvira iz Jamajke. Rojen sem bil na Jamajki in sem poslušal ameriško glasbo. Moj najljubši izvajalec je bil James Brown. On me je navdušil. Veliko plošč, ki sem jih igral, so bile njegove. Ko sem prišel v ZDA, sem samo dodal ameriški stil in glasbi dodal nekaj, na kar so lahko plesali.«

Komercializacija

V zadnjih 26. letih se je hip-hop razširil iz ameriških getov v še rastoči, multikulturalni fenomen. Kot večina ostalih subkultur, hip-hop ni ušel temu, da se trži kot proizvod. Ta popularnost je hip-hop ponesla v množične medije, kjer je lahko začel vplivati na ljudi po vsem svetu. Ampak popularnost je za seboj potegnila tudi veliko komercializacijo hip-hopa na

vseh področjih. Medtem ko v preteklosti rap videospoti niso niti bili vključeni v program MTV-ja, so sedaj močno vključeni v promoviranje mogočnih založb, kot je Sony, ki ima pod okriljem večino rap zvezd. Podobno se je zgodilo z hip-hop oblačili, ki so dandanes med najbolje prodajanimi produkti v svetu oblačil. Pomemben položaj komercialnih raperjev kot so Puff Daddy, Nelly, Ja Rule in še nekateri, je imel velik vpliv na dojemanje hip-hopa. Nekateri raperji so celo ustanovili svoje firme, ki izdelujejo oblačila z njihovimi imeni. Komercializacija je očitno vidna v nekaterih videospotih, ki so posneti tako, da oglašujejo njihove »proizvode« in producirajo sprejemljive stereotipe, da bi tako povečali prodajo. Novozelandski raper Che Fu je šel celo tako daleč, da videospot za njegovo pesem »Waka« izgleda, kot nekakšen reklamni spot za pacifiške otoke iz petdesetih let prejšnjega stoletja, ki predstavlja varne in nedolžne počitnice za belce. Ta pristop bi lahko bil posledica prisiljene zveze hip-hopa z današnjim multinacionalnim, potrošniškim trgom in predstavlja drugo plat hip-hop subkulture svetovnemu občinstvu.

Rapar Method Man, član skupine Wu-Tang je na turneji po Japonski izjavil: »Do konca turneje bomo imeli 500 novih oboževalcev«. Hip-hop ima neverjeten vpliv na japonsko mladino, saj nekateri hodijo celo v solarije, da bi postali bolj podobni črnem. Ta pojav ni omejen zgolj na Japonsko, ampak se pojavlja tudi v drugih mestih po vsem svetu. Kategorija »črn«, ki jo širi hip-hop, je postala politična identiteta, ki predstavlja upor proti kulturni prevladi imperializma medijev in rasizmu.

Komercializacijo hip-hopa poznavalci v zadnjih letih označujejo z besedo *hip-pop* oziroma komercializacijo rapa z besedo *pop-rap*. V začetkih hip-hop glasbe so raparji rapali o tem, kako so revni, da si morajo služiti kruh s kriminalom, in kako je življenje v getih težko. Medtem ko je pri pop-rapu, katerega glavni predstavniki so Nelly, Ja Rule, Puff Daddy, Lil Bow Wow, Fabolous, drugače. Glavne teme njihovih besedil so:

- pitje pregrešno dragega šampanjca (Steklenica Cristal Champagne stane preko 500 USD);
- kako se vozijo v svojih najboljše opremljenih SUV-jih;
- govorijo, kako imajo na svojih avtomobilih najboljša lita platišča;
- v pesem so vključeni refreni, v katerih glavna zvezda in vsi njegovi »frendi« opevajo njihovo založbo
- govorijo, kako je bilo njihovo življenje v predmestjih težko, ker naj bi se morali pridružiti »tolpam«. (Te tolpe pa v večini primerov sploh niso tolpe v pravem pomenu besede.)

Večina tako imenovanega »rapa«, ki se vrti na MTV-ju in podobnih kanalih, je hip-pop oziroma pop-rap.

Alban Berg

Alban Berg, avstrijski pianist in skladatelj, * 9. februar 1885, Dunaj, Avstrija, † 24. december 1935, Dunaj.

Berg je bil tretji izmed štirih otrok Johanne in Konrada Berga. Do očetove smrti leta 1900 je družina živela v blagostanju. Kot otrok se je Alban bolj kot za glasbo zanimal za literaturo, komponirati je začel šele s 15-imi leti, ko je postal glasbeni avtodidakt. Imel je le malo formalne glasbene izobrazbe, vse do stika z Arnoldom Schönbergom, pri katerem je študiral glasbo 6 let (med leti 1904 in 1911). Izobraževal se je v kontrapunktu, teoriji glasbe in harmoniji, leta 1907 je začel študirati tudi kompozicijo. Med skladbami, ki jih je napisal v času študija, je pet osnutkov klavirske sonate, različni samospevi, vštevši *Sedem zgodnjih pesmi* (Sieben frühe Lieder).

Berg je bil najvidnejši Schönbergov učenec in hkrati del dunajske kulturne elite ob prelomu stoletja. V ta krog štejemo Alexandra Zemlinskega in Franza Schrekerja, slikarja Gustava Klimta, pisatelja in satirika Karla Krausa, arhitekta Adolfa Loosa in pesnika Petra Altenberga. Leta 1906 je berg spoznal pevko Heleno Nahowski, ki je izhajala iz premožne družine. Navkljub sovražnosti njenih staršev se je z njo potočil 3. maja 1911.

Leta 1913 je bila na Dunaju premiera Bergove skladbe *5 pesmi na besedila poštnih kartic*. Delo je tako razburilo občinstvo, da so morali predstavo ustaviti; celotna izvedba dela je bila šele leta 1952.

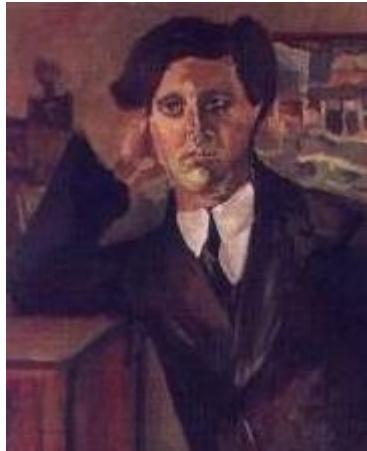
Med leti 1915 in 1918 je služil v avstrijski vojski, leta 1917 pa je pričel s komponiranjem svoje prve opere *Wozzeck* (Vojček), ki je eno najpomembnejših del glasbenega ekspresionizma. Po 1. svetovni vojni je bival na Dunaju in se preživljal z inštukcijami privatnih učencev, Schönbergu pa je pomagal pri upravljanju *Društva za privatne glasbene izvedbe*. To društvo je bilo zamišljeno kot idealno okolje za raziskovanje glasbe, ki je družba tedanjega časa ni razumela in sprejela.

Leta 1924 so bili predstavljeni trije odlomki iz opere *Wozzeck* in Berg je doživel prvi javni uspeh. Opera, ki jo je dokončal že leta 1922 je bila v celoti izvedena šele 14. decembra 1925 v Berlinu, pod taktirko Ericha Kleiberja.

DELA

- Wozzeck, opera
- Lulu, opera (nedokončana)
 - Lirična suita
- Sedem zgodnjih pesmi
 - Violinski koncert

SLIKA :

PINK FLOYD

Pink Floyd je (bila) britanska rock skupina. Sodi med najpomembnejše predstavnike psihedeličnega ali art rocka. S svojo glasbo in vizualno obliko svojih albumov in nastopov, je pomembno vplival na razvoj rock glasbe. Največji komercialni uspeh je skupina doživela v 70-ih in 80-ih letih prejšnjega stoletja. Do sedaj zadnja plošča je izšla leta 1994, zadnjo

svetovno turnejo so imeli nato leta 1995. Nato so skupaj nastopili le še enkrat, 2. julija 2005 v okviru Live 8 koncerta v Londonu.

Zgodovina

Ustanovni člani zasedbe so bili Syd Barrett, Roger Waters, Nick Mason in Richard Wright . Leta 1968 je Syda Barretta zaradi njegove zasvojenosti z drogo zamenjal David Gilmour. Roger Waters je skupino zapustil leta 1985.

1965 - 1968

Že leta 1965 so Syd Barrett, Roger Waters in David Gilmour v neki zasedbi preigravali mešanico med folkom, rockom in jazzom. Skupina je razpadla, ko se je Barrett preselil v London.

Kmalu nato je v London odšel tudi Waters. Med študijem arhitekture je na Politehniki spoznal Nicka Masona in Ricka Wrighta. Skupaj so ustanovili skupino *Sigma 6*, v kateri se igrali priredbe sodobnih blues in beat skladb. Še istega leta so se nekajkrat preimenovali; v *The Tea-Set*, *The Architectural Abdabs* in slednjič v *The Screaming Abdabs*. V začetku leta 1966 se jim je pridružil Syd Barrett, ki je skupino takoj preimenoval v *The Pink Floyd Sound*. Ime je sestavil iz imen blues glasbenikov Pinka Andersona in Floyda Councila. Na prvi plošči so se nato imenovali še *The Pink Floyd*, od takrat naprej pa zgolj še *Pink Floyd*.

Barrett je vplival na razvoj v prvih letih obstoja skupine. Določil je slog - psihedelični rock - ter bil avtor skoraj vseh pesmi na debitantski plošči, *The Piper at the Gates of Dawn*. Toda njegovo duševno stanje se je venomer slabšalo, verjetno zaradi pretiranega uživanja psihotropnih substanc. Njegovo stanje je pričelo oteževati sodelovanje z njim, zato so se leta 1968 odločili za novega člana. David Gilmour, čigar skupina je tedaj ravno razpadla, je prišel v skupino kot Barrettov »asistent« na koncertih. Toda sčasoma je Gilmour Barretta popolnoma zamenjal. Barrett je 2. marca leta 1968 dokončno zapustil Pink Floyd. Zgolj na plošči *A Saucerful of Secrets* je prisotna še ena kompozicija izpod peresa Syda Barretta. Ostala njegova dela iz istega obdobja je izdal v obliki solo projektov, deloma s sodelovanjem ostalih članov Pink Floyd. Le-ti so celotno zgodbo Syda Barretta in njegov odnos s skupino uporabili kot inspiracijo za svoj opus.

1869 - 1972

S pomočjo specifičnega načina nastopanja so pridobili pozornost. Tudi filmski režiserji so se pričeli zanimati zanje. Med drugim so sodelovali pri filmih *Zabriskie Point* in *More*. Svojo glasbo za slednji film so izdali skoraj istočasno kot album *Ummagumma*, ki ga sestavlja dve plošči - na prvi so posnetki štirih skladb, izvedenih v živo, na drugi pa se nahajajo eksperimentalne skladbe, posnete v studiu in izpod peresa vsakega od članov posebej.

Plošča *Atom Heart Mother* je bila izdana leta 1970 in postala prva plošča skupine, ki se ji je uspelo uvrstiti na prvo mesto lestvice v Angliji. Naslednica, *Meddle*, je dosegla tretje mesto v Angliji ter 55. mesto v ZDA - kljub uspešnim in širokim turnejam. Večjo pozornost onkraj Atlantika so pridobili šele s ploščo za film *Obscured by Clouds*, s katero so se uvrstili med najboljših 50 na ameriški lestvici, pesem »Free Four« pa se je intenzivno vrtela na radijskih postajah (verjetno zaradi za Pink Floyd neobičajnega hitrega tempa).

1973 - 1977

V 70-ih letih je Pink Floyd postala globalno uspešna. Roger Waters je prevzel mesto vodje in avtorja. Prva konceptualna plošča skupine je izšla leta 1973, *Dark Side of the Moon*. Postala je klasika rock glasbe ter njihova prva plošča, ki je dosegla prvo mesto na glasbeni lestvici v ZDA. Plošča je med leti 1973 in 1980 dosegla rekord - 740 tednov je bila na ameriški Billboard lestvici.

Naslednjo ploščo, *Wish you were here*, so Pink Floyd leta 1975 posvetili Sydu Barrettu. Med snemanjem plošče je Syd Barrett obiskal svoje stare znance v studiu. Rick Wright je pozneje album *Wish you were here* razglasil za najboljši album, skladbo *Shine on you crazy Diamond* pa za najboljšo skladbo zasedbe Pink Floyd. Na podlagi ogromnega uspeha prejšnje plošče je bilo povpraševanje po *Wish you were here* ogromno - zgolj v Angliji je bilo že pred izidom 250.000 rezervacij. Album se je slednjič uvrstil na prvo mesto lestvic na obeh straneh Atlantika.

Pozornost so ponovno pridobili z idejo za ovitek naslednje plošče, *Animals* (1977). Hipgnosis se je odločil za posnetek 12 m velikega, lebdečega, napihljivega prašiča, ki je postal, kakor tudi veliko okroglo platno na odru, zaščitni znak skupine. Prašič je postal znan, ko se je med fotografiranjem osvobodil od elektrarne *Battersea Power Station* ter poletel nad letališčem London-Heathrow, kar je seveda zmedlo pristojne kontrolorje. 30 km jugovzhodno od Londona je prašič strmoglavlil. Podobno se je zgodilo s ploščo, ki je bila tako pri publiki (kjer se je razplamtel punk), kakor tudi pri kritikih, relativno neuspešna.

1977 - 1994

Najbolj ambiciozen je vsekakor bil projekt *The Wall*, 1979. Med snemanjem te plošče so se poglobili tudi konflikti znotraj skupine, predvsem med Gilmourjem in Watersom. Waters je uveljavil svojo voljo, skoraj vse (avtobiografske) skladbe na plošči so bile njegovo avtorsko delo. Gilmour je na drugi strani pomembno prispeval k skladbam *Run like Hell* in *Comfortably Numb*. David Gilmour je izdal svojo prvo samostojno ploščo, Rick Wright pa je, pod pritiskom skupine (predvsem pa Rogerja Watersa), zapustil Pink Floyd. Kljub temu se je kot gostujoči glasbenik pojavil na redkih koncertih v okviru *The-Wall*.

Album je za film adaptiral Alan Parker, v glavni vlogi je zaigral Bob Geldof (član skupine The Boomtown Rats ter iniciator Live Aid in Live 8 koncertov).

The Wall je bil kot koncert izveden zgolj v štirih mestih: Los Angeles, New York, London in Dortmund (1981). Leta 1990, kmalu po padcu Berlinskega zidu, je Roger Waters ponovno priredil *The Wall* z gostujočimi glasbeniki v Berlinu. Ta koncert je bil do tedaj največji koncert v zgodovini rocka.

Skladbe za naslednji album, *The Final Cut* (1983), je skoraj izključno napisal Roger Waters, ter ga posvetil svojemu očetu Ericu Fletcherju Watersu, ki je padel v drugi svetovni vojni. Plošča velja kot nadaljevanje ali »B stran« plošče *The Wall*. To avtorsko delo Rogerja Watersa (»written by Roger Waters, performed by Pink Floyd«) je bilo zelo slabo sprejeto, tako pri publiku in kritikih, kakor tudi med ostalimi člani skupine.

1985 - 1995

Leta 1985 so nesoglasja med Gilmourjem in Watersom pripeljala do odhoda Watersa iz skupine, ki je kmalu za tem enostransko pokopal Pink Floyd. Sledil je dolg sodni proces o pravicah uporabe imena: Gilmour in Mason sta namreč že lela še naprej nastopat pod imenom Pink Floyd. Med snemanjem novega albuma, *A Momentary Lapse of Reason*, se je dvojici ponovno priključil tudi Wright, ki pa je naveden kot gostujoči glasbenik, saj sta finančno projekt podprla le Gilmour in Mason. Omenjena plošča je bila spet bolj kot ne samostojen projekt, tokrat pod taktirko Davida Gilmourja. Kljub temu ali ravno zaradi tega ga je publika navdušeno sprejela. Tako se je Pink Floyd (čeprav proces z Watersom še ni bil končan) 9. septembra 1987 odpravil na svetovno turnejo. Legendaren je recimo postal njihov koncert v Benetkah, na katerem je nehote prišlo do poškodbe kulturnih

spomenikov. Spor z Watersom se je končal predčasno z dogovorom o avtorskih pravicah.

Tudi Roger Waters je še naprej nastopal in pisal skladbe. Na svojih koncertih je igral tudi Pink Floyd skladbe, predvsem »svoje«. Preostanek Pink Floyd se je poskusil izogniti tem pesmim, kar pa je bilo nemogoče, ker mednje sodijo tudi priljubljene *Money* in skladbe s plošče *The Wall*.

Od plošče *The Division Bell* (1994) naprej, je Rick Wright ponovno stalni član zasedbe. Komercialno zelo uspešnemu albumu je sledila uspešna svetovna turneja ter album »v živo«, *P.U.L.S.E* (1995).

1995 do danes

Pink Floyd ni izdal več novega materiala. Leta 2000 je izšel album *Is there Anybody Out There?: The Wall Live 1980–1981*, leta 2001 zbirka uspešnic *Echoes*. Pojavile so se govorice o ponovni združitvi. Dve leti kasneje je izšla še DVD verzija koncerta v Pompejih leta 1971.

Pink Floyd so bili leta 1996 uvrščeni v Hišo slavnih rock in rolla.

V okviru Live 8 koncerta (organizator: Bob Geldof) julija 2005 v londonskem Hyde Park je Pink Floyd ponovno nastopil v celotni nekdanji zasedbi, prvič po letu 1981. Govorice o novi skupni turneji ali celo novem skupnem albumu so se ponovno razplamtele. Toda zaenkrat so to le govorice - le Roger Waters je nekoč po koncertu dejal, da bi si s starimi kolegi zaželet spet zaigrati celoten repertoar s plošče *Dark Side of the Moon* v živo. Na koncertu v Londonu leta 2005 so Pink Floyd zaigrali štiri skladbe - dve z *Dark Side of the Moon* (*Speak to me/Breathe/Breathe Reprise in Money*) ter po eno s plošč *Wish you were here* (*Wish You Were Here*) in *The Wall* (*Comfortably Numb*).

7. julija 2006 je umrl ključni član prvotne zasedbe skupine - Syd Barrett.

Pomen in vpliv

Pink Floyd uspešno združujejo komercialni uspeh in pomemben umetniški prispevek, ki vpliva na generacije glasbenikov. Kot vzornike so jih definirali recimo: Die Ärzte, Guru Guru, Archive, Arjen Lucassen, Porcupine Tree, Shadow Gallery, Dredg, Tool, Oceansize, Air, Kyuss, Radiohead, The Mars Volta.

NASPLOŠNO

Pink Floyd

Pink Floyd leta 1968, od leve proti desni: Nick Mason, Syd Barrett, David Gilmour, Roger Waters,
Richard Wright

Podatki o glasbenikih

Izvor: Cambridge, Anglija

Slog Progresivni rock, space rock, art rock, hard rock, psihedelični rock

Leto dejavnosti: 1965 - danes (s prekinitvami)

Založba: Harvest, Capitol, Columbia

Povezani ustvarjalci: Sigma 6

Spletna stran: www.pinkfloyd.co.uk

Člani

David Gilmour

Nick Mason

Richard Wright

Bivšičlani

Roger Waters

Syd Barrett (pokojni)

Bob Klose

Karta za koncert Pink Floydov

MOJE MNENJE :

Moje mnenje o seminarski nalogi je odlično ker sem ob delanju seminarske naloge spoznal veliko novih stvari in zanimivosti.